

Chefsjustitieombudsmannen
Mats Melin**Kritik mot en rådman vid Vänersborgs tingsrätt med anledning av att parternas namn var felaktigt angivna i ett beslut**

AA framförde i en anmälan, som kom in till JO i mars 2010, klagomål mot Vänersborgs tingsrätt med anledning av att parternas namn var felaktigt angivna i tingsrättens slutliga beslut i ett utmätningsärende.

Handlingar i tingsrättens ärende Ä 3327-09 begärdes in och granskades. Av dessa framgick bl.a. att ett sammanträde hölls den 18 december 2009 och att tingsrätten därefter meddelade slutligt beslut den 23 december. Det slutliga beslutet togs in i sammanträdesprotokollet. I en tjänsteanteckning daterad den 28 december angavs att Kronofogdemyndigheten kontaktat tingsrätten och påtalat att parternas namn hade förväxlats med andra personers namn i bl.a. skälen för det slutliga beslutet. Kronofogdemyndigheten underrättades om att ett eventuellt beslut om rättelse skulle komma att fattas först då rådmannen BB, som meddelat beslutet i ärendet, kom tillbaka från julleddighet. Något beslut om rättelse syntes inte ha fattats.

BB lämnade muntliga upplysningar enligt följande. Han beklagar att fel namn på grund av bristande noggrannhet angetts på några ställen i det aktuella protokollet. De personer som oriktigt angetts i protokollet var parter i ett annat utmätningsärende i vilket sammanträde hölls samma dag som i det förevarande ärendet. Eftersom omständigheterna i de båda ärendena var i princip identiska och parterna företrädde av samma ombud, utgår han från att de angivna namnen inte var obekanta för parterna i aktuellt ärende och att de måste ha insett att det var fråga om rena felskrivningar. Han återgick i tjänst efter julleddighet den 11 januari 2010 och någon gång under följande vecka informerades han av en tingsnotarie om att tingsrätten hade kontaktats angående felaktiga namnangivelser i protokollet. Han känner dock inte till att det upprättades en tjänsteanteckning. På särskild fråga upplyste notarien honom om att det inte var fråga om felaktigheter i protokollshuvudet eller i slutet för det slutliga beslutet. Med hänsyn härtill, och då det för parterna i ärendet måste ha varit uppenbart att det var fråga om rena felskrivningar, gjorde han bedömningen att det inte förelåg behov av rättelse.

Jag har inte funnit tillräckliga skäl att inhämta ett skriftligt yttrande från tingsrätten men det som kommit fram föranleder följande uttalande från min sida.

Av utredningen framgår att fel namn angetts på flera ställen i skälen för beslutet och att anledningen till detta var att det skedde en sammanblandning av parterna i aktuellt ärende med parterna i ett annat ärende. Jag vill med anledning härav erinra om vikten av noggrannhet vid utformningen av domar och beslut.

Vidare framgår att BB uppmärksammades på felskrivningarna och att han bedömde att det inte förelåg behov av rättelse.

Av 17 kap. 15 § första stycket rättegångsbalken framgår att rätten får besluta om rättelse om rätten finner att en dom eller ett beslut innehåller någon uppenbar oriktighet till följd av rättens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende. Enligt tredje stycket samma lagrum ska parterna innan ett sådant beslut fattas ha fått tillfälle att yttra sig om det inte är uppenbart obehövt.

Om rätten uppmärksammas på att ett avgörande innehåller sådana uppenbara felskrivningar som det är fråga om i det aktuella fallet bör rätten, enligt min mening, besluta om rättelse även om rätt namn angetts i det s.k. huvudet och i avgörandets slut.

Med den kritik som ligger i vad jag nu har uttalat avslutas ärendet.